

ζγιναν ζπως κοσμήσουν τους «Μύθους και Θρύλους» της κ. Δέλτα. Ο "Ηφαιστος, ή Πανδώρα, δ Φαεύων, δ Προμηθεύς, Ερμής και Δαιδαλος και Ηφαίν και Όρφευς και Πλούτων αναπαρίστανται μὲ δλην τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀρχαιοτήτος παραστάσεως ἄλλα και μὲ δλην τὴν ἀκρίβειαν τοῦ καλλιτεχνικοῦ σχεδίου. "Ολα είνε παραστατικώταται.

"Εκ τῶν Κεφαλῶν, αὶ περισσότεραι είνε μὲ crayon εἰργασμέναι. "Η Ιστορία και ή Θολιμένη ψυχή, φανταστικαὶ, μὲ τὸν χαρακτήρα ή μία τῆς σκέψεως, ή ἄλλη τῆς ὁδύνης. "Έκ τῶν κεφαλῶν ἐκ τοῦ φυσικοῦ δύο, δ Γερμανοερθαῖος και δ Δικαστικὸς αλητήρ, είνε λίκη χαρακτηριστικοὶ τύποι.

Εἰς τὰς συνθέσεις του—εἰς ἄς δ κ. "Αριστεὺς είνε πολὺ δυνατὸς—μᾶς δέσει ἀληθεῖς ἐμπνεύσεις. Οἱ χαριεντισμοὶ Σατύρου και Βακχίδος, μία ἀλληγορία συννεφιάς, δ Κάιν και "Άδελ, δ ἀρχαιός Χορὸς είνε ἔργα δυνάμεως και ἐπιβολῆς, καίτοι ή ἐκτέλεσίς των δὲν ἔλαβε τὴν τελειωτικὴν μορφήν, ητις θὰ ἐφαίνετο ἐάν ἐξετελοῦντο εἰς μεγαλειτέρου μεγέθους πίνακας. "Η ίδεα ἐπιβλητική, δύψιπτής, συμβολική, συγκεντροῦται εἰς θετικάς, ἐκφραστικάς γραμμάς. "Μπάρκει και ἔνας πίνακς ἡθογραφικός, μία σκηνὴ τοῦ παλαιοῦ στρατοῦ μας, σκηνὴ ἀποχαιρετισμοῦ χωρικῆς μάνας και τοῦ ἐφέδρου υἱοῦ της, ἐλληνικωτάτη εἰς δλας τῆς τὰς λεπτομερείας. Δύο σκίτσα, δ Ιούδας και δ Αὐτόχειρ, ἀρκετὰ παράδοξα. "Έκ τῶν τοπειῶν

διπερέχουν τὰ τοῦ Πηλίου. "Η οασις τοῦ Παγασητικοῦ, ή Γαλήνη και ή Ανθρωποφωληγὰ είνε τὰ καλλιτερα, ἐκ δὲ τῶν ἐπιτραπεζίων, τὰ Κυδώνια, φυσικώτατα μὲ ἐπιτυχεῖς σκιάς.

Μία τοιαύτη εἰλικρινής και σοβαρὰ ἐργασία, ή δποια ζγινε χάριν τῆς Τέχνης και σχι χάριν Εμπορίου, ἐπρεπε νὰ προσελκύσῃ ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κοινωνίας. Δυστυχώς ίσως ἀκριβῶς διότι: ἐπρόκειτο περὶ σοβαρᾶς ἐκθέσεως και καλλιτέχνου μη ἀρεσκομένου εἰς αὐτοφημίσεις, ἐλάχιστοι τὴν ἐπεσκέψησαν —ἄν και ήτο ἐλευθέρα ή εἰσοδος—μόνον δὲ δύο, νομίζω, εύρεθησαν νὰ ἀγοράσουν τούς μηροτέρους πίνακας. Τὰ σχόλια περιττεύουν. "Άλλ' δ καλλιτέχνης ἂς μη ἀποθαρρυνθῇ. "Η τέχνη διὰ τὴν τέχνην ἂς είνε πάντοτε τὸ ἐμβλημα τῆς ἐργασίας του.

*

Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δδοῦ Σταδίου αἴθουσαν τῆς διαφημιστικῆς "Εταιρείας «Ἀκρόπολις» ἐξετέθησαν πίνακες ξένων ζωγράφων πρὸς πώλησιν. "Ολα είνε ἔργα ἀγνώστων παρ' ήμιν καλλιτεχνῶν, ἀλλ' ἵκανης ἀξίας, ως ή Μετακομιδὴ ἀνθέων τοῦ Magerer, ή Γυναικα μὲ τὸ περιστέρι και ή Καθρεπτικομένη τοῦ Otrey, δύο τοπεία τοῦ Toft, ή Τρικυμία τοῦ Baumgatner, ή Νεότης τοῦ Weiss γυμνὸν ἐκτεθὲν εἰς τὸ Salon τοῦ 1891 και δύο ἔργα τοῦ Duxa αι Ὁδαλίσκαι και αι Ἀνθοπώλιδες.

K.

ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ... ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Αἱ Ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες ἀναγγέλλουν περιεργοτάτην ἐφεύρεσιν, δι' οὓς ίδονται ἐφεξῆς η ὑποβρύχιος ζωγραφική! Εἰς χημικὸς κατεσκεύασε χρώματα δι' ὃν εἶναι δυνατὸν νὰ ζωγραφίζῃ τις υπὸ τὸ ὑδωρ μεδ' ὅσης εὐκολίας και ἐν τῷ δέρι. Τὰ χρώματα ταῦτα δὲν θὰ ἀλλοιοῦνται ποσῶς ἐκ τῆς ἐπαφῆς τοῦ ὑδατοῦ. Καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ ζωγράφοι ἐτοιμάζονται ίδη μεταβαλλόμενοι εἰς δύτας νὰ κατέλθουν διὰ σκαφάνδρου υπὸ τὸ ὑδωρ και νὰ ἐκτελέσουν ζωγραφίας ἐκ τοῦ φυσικοῦ τοῦ τυθμένος τῆς θαλάσσης.

ΦΡΟΣΩ

Εἶνε δ τίτλος γνωστοῦ Ἀγγλικοῦ μυθιστορήματος τοῦ Ἀλβέρτου Χδπ, τὸ δποίον συμβαίνει εἰς τὴν Ἀνατολὴν, εἰς μίαν φυνταστικὴν νῆσον δνομαζομένην Νεάπολιν και τοῦ δποίου πρωταγωνίστρια εἶνε ή Ἑλληνὶς Φρόσω. Τὸ μυθιστόρημα —ῶς ήτο ἐπόμενον — ἐκινηματο. γραφήθη και ἐτοιμάζεται τώρα διὰ μίαν τῶν μεγαλειτέρων κινηματογραφικῶν αἰθουσῶν τῶν Παρισίων. Διὰ τὴν ταινίαν προσελήφθη εἰδικὸν

προσωπικὸν, μεταξὺ δὲ τῶν πρωταγωνιστῶν είνε ἔνας Ἀρμένιος ἥθιοποιδές Μαξουδιάν, μία δραία Ἀγγλίς, ἔνας διάσημος παλαιστῆς και μία γνωστὴ Ἑλληνὶς ἥθιοποιδές μετασχοῦσα ἐπί τινα καιρού τοῦ θιάσου Κυβέλης.

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ.

Ο Κυβισμὸς, τὸ παράδοξον πολύχρωμον μυστικιστικὸν φαινόμενον τὸ δποίον ἐξεδηλοῦτο μέχρι τρῦδε εἰς τὴν ζωγραφικήν, μετεφυτεύθη εἰς τὴν σκηνὴν τῶν Λυρικῶν θεάτρων διὰ τοῦ Ρωσικοῦ Μπαλέτου τῆς Οπερας τῶν Παρισίων. Εἰς τὰ θέατρα αὐτὰ περιλημβάνεται και τὸ Μετροπόλιταν τῆς N. Τόρκιες. Ἐπὶ σκηνῆς τὸ κτυπητὸν χρῶμα παρουσιάζει ἄγριον θέαμα, ἀνατρέπον πᾶταν ἔως τώρα θεωρίαν καλαισθησίας. Εἶνε ἔν συνονθύλευμα μορφῶν, χρωμάτων, μοισικῆς, κινήσεων, ἥθιοποιίας. Ἐν τούτοις η νέα παράδοξος αὐτὴ τέχνη δὲν ἔχει τὰ στοιχεῖα τὰ δποία θὰ ἡδύναντο τὰ τὴν κρατήσουν ἐπὶ σκηνῆς.

"Ἐπίσης εἰς τὸ Παρίσι πρόκειται νὰ παρασταδῆ καιτ' αὐτὰς ἔνα ἔδγον διὰ τοῦ δποίου ζητεῖται ή πιστὴ ἀναπαράστασις τῶν πραγματι-

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

κῶν γεγονότων εἰς τὴν σκηνήν. Τοιουτορόπως εἰς μίαν δργιάδη νύκτα θὰ ἐμφανισθῇ μία δλόγυμνος γυναικα κομιζομένη ἐπάνω εἰς ἔνα ἀργυροῦ δίσκον, ἐπὶ δύο δὲ πράξεις εἰς τὸ προσκήνιον θὰ είνει ριγμένον ἔνα ἀληθινὸν πτῶμα.

ΤΑ ΣΥΝΤΟΜΑ

Εἰς πλίναξ τοῦ Ἀγγλου ζωγράφου Οὐντελεόφρεων ἡ μερομηνίαν 1859 καὶ πωληθεὶς τῷ 1905 ἀντὶ 85 φρ. ἥγορασθη τελευταίως εἰς τὸ Παρίσιον ἀντὶ 150,000 φρ.

— Ἐνεκα τῶν μεγάλων δαπανῶν ἡ Ἀγγλικὴ ἐφημερίς Σφαῖρα ἀριθμοῖσα βίον 120 ἐτῶν συνεχωνεύθη μετὰ τῆς «Πέλ. Μὲλ Γκαζέτη».

— Ἐν συναυλίᾳ δοθείσῃ ἐν Ν. Ὑόρκη κατάπληξιν ἐνεποίησεν ὁ δωδεκαετής τενόρος Ρόβερτος Μάροη, δστις φθάνει τὸς ὑψηλοτέρας νότιας φυσικώτατα.

— Γάλλος φυσικὸς ἀνεκαλύψεις εἰς τὰς πυραμίδας τῆς Αἴγυπτου τὴν... καρδίαν τοῦ βασιλέως Ραμσῆ τοῦ Β'. διατηροῦσαν τὰς κρυσταλίνας λεγομένας Ινας, δως καὶ τὰς τῶν μυῶν. Ἡ διατήρησις ἐπὶ δύο χιλιάδες ἔτη εἶναι πρωτάκουστος.

— Εἰς τὸ Ὡδεῖον τῆς Κοπεγχάγης ἀνεκαλύψει τὸ πρῶτον χειρόγραφον τοῦ «Κουρέως τῆς Σεβίλλης» περιέχον καὶ μίαν ἄγνωστον μέχρι τοῦδε Εἰσαγωγήν, ἢν δὲ ίδιος Ροστίνι ἀφήρεσε κατόπιν.

— Εἰς τὸ Παρίσιον δὲ γνωστὸς Ρῶσσος γλύπτης Πρίγκηψ Παῦλος Τρουμπετσού, ἔκαμε ἔκθεσιν ἔργων του, διὰ τῆς δρούσας προπαγανδῆς εἰς ὑποβλητικώτατα τὸν πέρι... τῆς φυτοφαγίας. Ἐνα ἔργον του, παριστάνει κάποιον κιηνώδη τύπον. ἀηδέστατα παχύν, δὲ δροῦσας καθισμένος εἰς ἔνα τραπέζι, καταβροχθίζει ἔνα χοῖρον. Ἐν ἄλλο σύμπλεγμα δεικνύει θηρίον κατασπαράσσον ἀνθράκους, καὶ τέλος ἔν συμπαθητικώτατον μαρμάρινον ἀρνάκι, φέρον τὴν ἔργαφήν: «Πῶς μπορεῖτε νὰ τρώγετε ἀθώα πλάσματα σᾶν καὶ μένα;»

— Θὰ ἔργασθη προσεκῶς ἡ ἐκατοστή εἰκοστὴ πέμπτη ἐπέτειος τοῦ Γαλλικοῦ Ἰγνιτιούτου. Τὸν πανηγυρικὸν θὰ ἐκφωνήσῃ διαγοράφος Φλαμέν, δὲ δροῦσαν βεβαίως θὰ ἐπροτίμα ἀντὶ τούτου νὰ ζωγραφίσῃ κανένα πίνακα. Θέμα θὰ ἔχῃ τὸν «Θαυμαστὸν ἀγῶνα τῆς Γαλλίας» μετὰ τὴν νίκην.

— Ἐπὶ μιᾶς τῶν μεγάλων σκηνῶν τῶν Παρογρίων θὰ γίνη προσεκῶς δοκιμὴ μεθόδους ἡ δροῦσα ἀνεκαλύψθη ὑπὸ Ρωσσίδος καλλιτέχνιδος, τῆς κυρίας Μπουτκόφσκη Κιμπαλτσίτς. Ἡ μέθοδος αὗτη ἐπιτρέπει νὰ ζωγραφηθοῦν ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὀθόνης πολλοὶ διάκοσμοι, τῶν δροῦσιν ἔκαστος δὲν είνει δρατὸς εἰμὴ ἀν φωτέζεται ὑπὸ εἰδίκον φωτός. Μεταβολὴ τοῦ φωτὸς θὰ προκαλῇ οὕτω τὴν ἀκαριαίαν ἐμφάνισιν τοῦ διακόσμου τὸν δροῦσον θέλομεν, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἥλαττωνε μεγάλως τὰ μέγιστα ἔξοδα τὰ δροῦσα συνεπάγεται ὁ σκηνικὸς διάκοσμος νέου ἔργου.

— Ἀπέθανεν ἐν Βιέννη εἰς ἥλικίαν 95 ἐτῶν ἡ Ἀνδριέττα Λίστ, θεία τοῦ μεγάλου μου-

σουργοῦ. Ἡ οἰκία τῆς ἦτο τὸ κέντρον τῶν καλλιτεχνικῶν κύκλων τῆς Γερμανίας καὶ Αὐστροίας, ἐκεῖ δὲ ἐσύχναζε ὁ Β.γνερ δσάκις μετέβαινε εἰς Βιέννην.

— Ὁ διάσημος τειρόδος Καροῦζο ἐνῷ ἐψαλλεις εἰς τὸ μελόδραμα τὸ «Ἐλεϊζέριον τοῦ ἐρωτοῦ» ἐν Ν. Ὑόρκη ἐπαθε διάρρηξιν μιᾶς φλεψὸς τοῦ λάρυγγος κατὰ τὴν στιγμὴν ὑπερεντάσεως τῆς φωνῆς του, ἵτις ἐν τούτοις δὲν ὑπέστη σημαντικὴν βλάβην. Κατόπιν διέτρεξε κίνδυνον, ὑποστὰς ἐγκείρησιν ἐνεκα πυώδους πλευρίτιδος.

— Ὁ περιφημός Ἀμερικανὸς μυθιστοριογάρφος Κίγκ ̄ ἔγραψε ἐν ἀπὸ τὰ καλύτερα μυθιστορήματά του, τῇ μεσολαβήσει ἐνὸς πνεύματος. Ὁ συγγραφεὺς παραδέχεται ἔκτοτε τὴν ὑπαρξίαν πνευμάτων.

— Ἡ αὐτοκράτειρα Εὐγενία κατέλιπε διὰ τῆς διαθήκης της 100,000 διὰ τὴν παλινόρθωσιν τῆς Μητροπόλεως τῆς Ρέμης

— Ὁ «Μεφιστοφελῆς» τὸ ἀριστούργημα τοῦ Μπούτο ἐσφυρίχθη παταγωδῶς εἰς Ἀγ. Φραγκῆκον, ὅπου παρεστάθη ἀπὸ δρίστιν Ιταλοὺς καλλιτέχνας. Τὸ γεγονός δρφίλεται εἰς προπαγάγδον τῶν ἐκεῖ Κινίζων καὶ Ιαπώνων.

— Ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις θὰ ἀνεγείρῃ εἰς Οὐασιγκτῶνα τὸ μεγαλείτερον «κωδωνόρρυθμον» τοῦ κόσμου. Τὸ ἐναέριον αὐτὸδ μουσικὸν ὄργανον θὰ ἀποτελεσθῇ ἐκ 54 κωδώνων, δσαι εἶναι αἱ Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς καὶ θὰ γίνῃ ἐξ ὑλικοῦ πολεμικοῦ καὶ λίθων ἐκ τῶν ἐρειπίων τῶν βομβαρδισθεισῶν πόλεων κατὰ τὸν πόλεμον.

— Ἡ Χθη εἰς πέρας τὸ Νέον Ἀγγλικὸν Λεξικὸν τῆς Ὀξφόρδης, ὑπέροχον μνημεῖον τῆς Βρετανικῆς γλώσσης καὶ τῆς ἔξελίζεώς της, διὰ τὸ δροῦσον ἡ ἔργασία ἥρχισε τῷ 1857 ὑπὸ 76 σοφῶν τῆς Ὀξφόρδης. Η ἐκτύπωσις ἥρξατο τῷ 1857. Συνειργάσθησαν κατὰ περιόδους 800 ουνεργάται. Εἶνε τὸ μεγαλείτερον λεξικὸν τοῦ κόσμου Οὔτω, εἰς τὸ γράμμα Δ ενδρίσκονται 19051 λέξεις ἀρχέτυποι, παράγωγοι, ἀπλαῖ ἢ σύνθετοι μετὰ 85,446 παραθέσεων.

— Ὁ ἐν Γερμανίᾳ Ἐλλην σκηνοθέτης Π. Αραβατινὸς ἀντικατέστησε τὸν διάσημον Ραύχαρτ. Ἀνέλαβε τὴν σκηνοθεσίαν ἔξι μεγάλων ἔργων, ἐν οἷς τοῦ «Κυανοῦ Ἀπονήλιου» μελοδράματος.

— Ἡ γηραιοτέρα ἥθιοποιδὲ τοῦ κόσμου Γκρασδ ἀπειρόθη τῆς σκηνῆς, ἐφ ἵς ἔπαιξε ἐπὶ 80 ἔτη.

— Εἰς τὸ Λοιδῆον ἐωρατίσθη ἡ τετάρτη ἐπέτειος τῆς . . . ἐπιθεωρήσεως «Τσοῦ-Τοίν-Τσάου». Παιίσται ἐπὶ τέσσαρα ἔτη συνεχῶς, χωρὶς οὐδὲ ἐπὶ μίαν ἡμέραν νὰ διακοπῇ ἡ παράστασί της. Υπολογίζομένων καὶ τῶν ἐκτάκτων παραστάσεων ἐπαίχθη μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου 2000 φοράς ἐνώπιον συνολικοῦ δριμοῦ θεατῶν 2 1)2 ἐκατομμυρίων. Η μακροβιότης ουνίσταται εἰς τὰς ἀλλαγὰς τῶν σκηνῶν, εἰς τροπον ὕστε ἡ θεατρικὴ ἐπιθεωρήσις νὰ μὴ ἔχῃ σκεσιν μὲτην πρώτην παράστασιν.

— Εἰς τὴν Μπολσεβικήν Ρωσσίαν αἱ συ-

ναυλίαι καὶ αἱ θεατρικὲ παραστάσεις εἴνε συχνόταται. Εἰσιτήρια διανέμονται δωρεὰν εἰς ἐδγάτας. Παρὸ τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας, ἡ Ἐπιτροπεία τῶν Τεχνῶν παρεχώρη τε θέσιν ἐκλεκτὴν εἰς τοὺς μουσικοὺς, ἥθοποιοὺς, δραματικοὺς συγγραφεῖς, ζωγράφους καὶ γλυπτας.

— Διὰ τὸν διαγωνισμὸν Prix de Rome ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ακαδημίας τῶν Καλῶν Τεχνῶν θέματα ὁρίσθησαν ὁ ἀποχαιρετισμὸς Ἐκτωρος καὶ Ἀνδρομάχης, ἡ κηδεία τοῦ Πατρόκλου καὶ ὁ Περσεύς νικῶν τὴν Μέδουσαν.

— Ἡρχισεν ἐπὶ τέλους ἡ Παρισινὴ Ὁπερα νὰ παῖῃ ἔργα Βάγνερ διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τοῦ πολέμου. Ἐπαιξε «Βαλκυρίαν.»

— Ἐορταὶ ἔγειναν ἐν Σουηδίᾳ ἐπὶ τῇ τετρακοσιετηρίδι τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς.

— Ἐν Γαλλίᾳ εἰσεπράχθησαν κατὰ τὸ 1919 ὑπὸ τῶν θεατρικῶν συγγραφέων 16, 1) 2 ἑκατομμύρια ὡς ποσοστά. Τὸ ὄντος εἶχεν ἔως τώρα τὸ 1913 μὲ 7 ἑκατομμύρια.

— Οἱ Ἀμερικανοὶ συγγραφεῖς ὠφελοῦνται καὶ ἀπὸ τοὺς κινηματογράφους. Κάποιος ἔξ αὐτῶν ἐπληρώθη 40,000 λίρας διὰ τὴν ἀδειαν κινηματογραφήσεως ἐνὸς ἔργου του θεατρικοῦ.

— Νέον θαῦμα μουσικῆς ἰδιοφυΐας. Ἡ

δεκαέτις Ἀμερικανὸς Μίλδρηθ Οὐνέλλερσον. Παῖζει πιάνο, βιολί καὶ ἴδιως βιολοντσέλον. Ἐδιδύκθη ἀπὸ τοὺς μουσικοὺς γονεῖς της, τοὺς δοποίους τελειοποιεῖ αὐτὴ τάρα. Μοναδικὴ ἡ ἀκρίβεια τῆς ἀποδόσεως, ἀλλὰ καὶ ἡ γλυκύτης, μεθ' ἣς παῖζει. Προσελήφθη εἰς Κουρτέτο τοῦ Εὐγ. Ἡσαΐα τὸ δοποῖον θὰ περιοδεύῃ τὰς κυριωτέρας μεγαλουπόλεις τῶν Ἡν. Πολιτειῶν.

— Ἡ Γαλλικὴ Βουλὴ ηὔξησε τὴν ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν τῆς Ὁπερας εἰς 1,500,000 φρ. Ἐπὶ πεντήκοντα ἔτη ἐδίδοντο μόνον 400,000 φρ.

ΑΠΑΝΩΙΣΜΑΤΑ

‘Απὸ Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας:

«Ἀπεδήμησαν μετὰ τοῦ κυρίου Πειρέρος των.»

·Τὸ πλεῖστον τῶν κριτικῶν ἐκφράζονται.·

·Ἀπὸ ἓν «πεζοτράγουδον» τοῦ «Νουμᾶ».·

«Χωρὶς ἔσενα δὲ θάνοιοι θά τὴ ζωή. Μ’ ἔχεις κλωσίσει στὴ ψυχή σου.»

·Ἐνομίσαμεν κατ’ ἀρχὰς ὅτι εἶχε κλωτσήσῃ ἡ ψυχή. Ἄλλ’ ἡ γυναικεία ὑπογραφὴ μᾶς ἔπεισε ὅτι πρόκειται περὶ κλώσσας.

·Αλιεὺς

ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

·Ἐν συναυλίᾳ δ βαθύφωνος κ. Ἡρ Πασχαλίδης, δστις ὡς Μπάξ—σιαντάν ἐτίμησε τὸ Ἑλλ. δνομα εἰς τὰ μεγαλείτερα κέντρα τῆς Εὐρώπης ἔξετέλεσε δύσκολον ποικίλον πρόγραμμα, εἰς συνθέσεις Γαλλικὰς, Ἰταλικὰς καὶ Γερμανικὰς, ἐπιδείξας ἐλαχ τὰς μορφὰς τῆς ἀσματικῆς του τέχνης. Ἐτραγούδησε καὶ δύο Ἑλληνικά, τὴν προσευχὴν ἀπὸ «τὸν Μάρκο Βότσαρη» τοῦ Καρρέρο καὶ τὸ «Γιατί» τοῦ κ. Ξανθοπούλου. Τῆς συναυλίας μετέσχε δ βιολονσελίστας κ. Βρασιθανόπουλος δστις ἔπαιξε μὲ πολλὴν λεπτότητα.

— Ἡ δ. Μ. Φιλιππίδου, ἡ ἀρτὶ ἐπανελθοῦσα ἐκ Παρισίων καὶ τυχοῦσα μεταλλίου ἐν τῷ Παρισινῷ Ωδείῳ ἐτραγούδησε εἰς συναυλίαν recital ἀποσπάσματα κλασικῶν καὶ ρωμανικῶν ἔργων, συνοδευμένη εἰς τὸ πιάνον ὑπὸ τῆς δ. Γεράκη. Ἡ δ. Φιλιππίδου ὅντως ἐπετέλεσε μεγάλας προσδούσις. Ἡ φωνή της ἀπέκτησε σταθερίητα, εὐκαμψίαν καὶ γλυκύτητα.

— Εἰς ἀποχαιρετιστήριον ἐσπερίδα τῶν Ἰταλῶν ἥδησον τοῦ Μελοδράματος, τῆς μεσοφώνου δ. Πετζάτη καὶ τοῦ βαρύτονου κ. Παρίτη, ἐτραγούδησαν ἀπανθίσματα μελοδράματων. Ἡρεσαν πολὺ ἡ Πετζάτη εἰς τὴν Φαβρίταν καὶ τὸ ντουέτο τοῦ Τραχατόρε ἐκτελεσθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Παρίτη καὶ τῆς ψιφώνου δ. Ντέ Γκραντί.

— Τῆς πρώτης ἐφετεινῆς συναυλίας τῆς συμφωνικῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὅδειου Ἀθηνῶν τὸ πρόγραμμα ἦτο πλεύσιον καὶ ποικίλον, πολλ

ἐκτενές, τὸ κατέστησε δὲ ἔξαιρετικῶς ἐνδιαφέρον ἡ συμμετοχή τῆς δύο ἡμέρας πρὸ τῆς συναυλίας ἀφιχθείσης. Ἰταλίδος ἀριστοτέχνιδος τοῦ βιολού δ. Λίνας Σπέρα διπλωματούχου τῆς Μουσικῆς Ἀκαδημίας τῆς Ρώμης καὶ τοῦ «Ελληνος ὑψιφώνου κ. Θ. Γεωργίου, διπλωματούχου τῆς Μουσικῆς Ἀκαδημίας τῆς Βιέννης. Ἐφέτος ἡ συναυλία ἐφάνη περιτσωδεῖρον ἐμοιογενῆς καὶ πειθαρχικής τὴν ἀπαίτητικὴν μαργκέτα τοῦ κ. Μαρσίκ. Τὴν δευτέραν συμφωνίαν τοῦ Μπετόβεν ἀπέδωσε καλλίτερα ἢ ἄλλοτε. Ἐξετέλεσε διὰ πρώτην φορὰν τὸ συμφωνικὸν ποίημα «Ἡμέρα ἑσπερῆς» τοῦ V. Vreuls ἀποθανόντος ἐν Βερολίνῳ πρὸ διετίας. Ὁπως καὶ τὰ ἄλλα ἔργα του διακρίνεται καὶ τὸ ἐκτελεσθὲν συμφωνικὸν ποίημα διὰ τὸν ζωηρὸν ρυθμὸν καὶ τὴν πλούσιαν ἐναρμόνισιν.

·Η δ. Σπέρα είνε καλλιτέχνις μεγάλης ἀξίας. Ἐχει ἀτομισμὸν εἰς τὸ παίζιμόν της, μεγάλην εὐχέρειαν, ἀκρίβειαν, διαύγειαν καὶ ἔκφρασιν. Τὸ Κονσέρτο τοῦ Μπρούχ ἀπεδόθη συνδείχτηκε τῆς ὀρχήστρας ἀφόγιως, ἀκέμη δὲ ἀνωτέρα ἐφάνη εἰς τὸν δύσκολον «Χορὸν τῶν στοιχειῶν» τοῦ Μπατζίνι.

·Ο κ. Θ. Γεωργίου ἐτραγούδησε Βάγνερ· ἐκ τοῦ Λοέγκριν ἀπόσπασμα τῆς γαμηλίου σκηνῆς καὶ ἐκ τῶν Ἀρχιτραγουδιστῶν τῆς Νυρεμβέργης τὸ ἀσμα τοῦ διαγωνισμοῦ τοῦ Βάλτερ. Ἀκολουθεῖ τὴν Γερμανικὴν σχολὴν εἰς τὸ ἀσμα καὶ δι’ αὐτὸν τὸ ἀπέδωκεν μὲ πολλὴν ψυχολογίαν, ὡς καὶ τὰ τραγούδια τοῦ